

Návrhy žalobcu

- zrušiť napadnuté rozhodnutie,
- subsidiárne zrušiť výrok v bode 2,
- ďalej subsidiárne primerane znížiť výšku pokuty uloženej žalobcovi napadnutým rozhodnutím,
- zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napadá rozhodnutie Komisie K(2006) 6765, konečné znenie, z 20. decembra 2006 vo veci COMP/39.234 – príplatok za legovanie, nové rozhodnutie. V napadnutom rozhodnutí, ktoré sa týka obnovy konania IV/35.814 – príplatok za legovanie, bola žalobcovi uložená pokuta za to, že Thyssen Stahl GmbH (predtým Thyssen Stahl AG) porušil článok. 65 ods. 1 ESUO tým, že zmenil a používal vo vzájomnej zhode referenčné hodnoty vzorca na výpočet príplatku za legovanie.

Žalobca uvádza na podporu svojej žaloby desať žalobných dôvodov:

- porušenie zásady *nulla poena sine lege*, pretože z dôvodu neexistencie prechodných ustanovení neexistovalo žiadne oprávnenie Komisie použiť spätne ESUO, ktorého platnosť skončila v roku 2002,
- protiprávne použitie nariadenia (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾, pretože toto oprávňuje len na použitie článkov 81 a 82 ES, ale nie na použitie ESUO,
- porušenie zásady *res iudicata*, pretože Súdny dvor už v tejto veci právoplatne rozhodol, že žalobca hmotnoprávne nezodpovedá za protiprávne konanie Thyssen Stahl AG, ktoré jej je v napadnutom rozhodnutí znova vytýkané,
- nedostatočnú zodpovednosť žalobcu založenú na súkromnom vyhlásení o prevzatí zodpovednosti, pretože toto je nanajvyš deklaratórne,
- porušenie zásady presnosti z dôvodu neurčitosti základu použitého pre sankciu a z dôvodu neurčitosti prisúdenia zodpovednosti,
- porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože žalobcovi už bola kvôli totožnému skutkovému stavu uložená v prvom konaní pokuta, ktorá bola právoplatne potvrdená Súdnym dvorom,
- premlčanie protiprávneho konania,
- porušenie práva nazrieť do spisu,
- porušenie práva byť vypočutý kvôli neúplným námietkam, ako aj

- chybný výpočet pokuty vzhľadom na oznámenie o spolupráci z roku 1996 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1, Mim. vyd. 08/002, s. 205).

⁽²⁾ Oznámenie Komisie o neuložení alebo znížení pokút v prípadoch kartelových dohôd [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES C 207, s. 4).

Žaloba podaná 7. februára 2007 – LIPOR/Komisia**(Vec T-26/07)**

(2007/C 82/89)

Jazyk konania: portugalsčina

Účastníci konania

Žalobca: LIPOR – Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Gondomar, Portugalsko) (v zastúpení: P. Pinheiro, M. Gorjão-Henriques a F. Quintela, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- čiastočné zrušenie článku 1 rozhodnutia Komisie K(06)5008 zo 17. októbra 2006 adresovaného Portugalsku v rozsahu, v akom uvádza, že celá pomoc poskytnutá Kohéznym fondom na základe rozhodnutí Komisie č. K(93)3347/3 zo 7. decembra 1993, K(94)3721, konečné znenie/3, z 21. decembra 1994 a K(96)3923, konečné znenie, zo 17. decembra 1996, reprodukovanych do rozhodnutia K(98)2283/f z 28. júla 1998, má byť považovaná za zníženú o 1 511 591 eur a rozhodnutia, ktoré členskému štátu nariaďuje vrátenie tejto sumy,
- zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu v akom nariaďuje 100 % finančnú opravu vo vzťahu ku zmluvám uzavretým žalobcom s IDAD (Instituto do Ambiente e Desenvolvimento, Inštitút životného prostredia a rozvoja), pre porušenie zásady proporcionality a v rozsahu v akom nariaďuje členskému štátu vrátiť 458 683 eur,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania, vrátane trov konania vzniknutých žalobcovi,
- subsidiárne, čiastočné zrušenie článku 1 napadnutého rozhodnutia pre porušenie zásady proporcionality, vo vzťahu k zmluvám uzavretým žalobcom s Hidroprojecto,

— opäť subsidiárne, žalobca žiada Súd prvého stupňa, ak by sa domnieval, že Lipor nespĺnil všetky požiadavky smernice 92/50/ES, určiť, že Komisia porušila zásadu proporcionality, keď stanovila finančnú opravu vo vzťahu k financovaniu zmlúv s Hidroprojecto na 100 %.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca dovoľáva nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia, nedostatočného a nepresného odôvodnenia a porušenia zásady proporcionality.

Pokiaľ ide o zmluvu uzavretú žalobcom s Hidroprojecto v roku 1989, žalobca uvádza, že Komisia pochybila v posúdení hodnoty časti D zmluvy.

Pokiaľ ide o zmluvy uzavreté medzi tými istými subjektami v roku 1997, žalobca uvádza, že Komisia pochybila vo svojom posúdení, keď nepochopila, že tieto zmluvy boli súčasťou realizáciou zmluvy z roku 1989 a súčasťou rozšírením tejto zmluvy, ktoré sa ukázalo potrebným keď sa projekt rozvíjal. Žalobca tiež kritizuje Komisiu za jej názor, podľa ktorého zmluvy mali byť uzavreté v otvorenej súťaži. Podľa žalobcu, ak by aj tieto zmluvy boli nezávislé od zmluvy z roku 1989 a prekročili prahovú hodnotu stanovenú smernicou 92/50 pre uzavretie zmluvy v otvorenej súťaži, bola by na ne uplatniteľná výnimka stanovená článkom 11 tejto smernice.

Pokiaľ ide o zmluvy z 28. marca 1995 a z 28. apríla 1995, ktoré tiež boli uzavreté tými istými subjektami, žalobca uvádza, že Komisia sa dopustila chyby v posúdení, keď ich považovala za jednu zmluvu a za rozšírenie zmluvy z roku 1989 a keď prijala záver, že uzavretiu zmlúv malo predchádzať vyhlásenie súťaže. Uvádza, že v skutočnosti ide o dve zmluvy uzavreté v rozličných dátumoch. Jedna z nich bola uzavretá v nadväznosti na oznámenie o obmedzenej súťaži a druhá neprekročila prahovú hodnotu, kvôli ktorej by mala byť predmetom výberového konania. V každom prípade obe zmluvy boli uzavreté v súlade s portugalským právom, v dobe keď smernica 92/50 ešte nebola prebratá do vnútroštátneho práva.

Nakoniec, pokiaľ ide o zmluvy uzavreté žalobcom s IDAD v roku 1999, žalobca, hoci pripúšťa, že Komisia ich mohla posudzovať spoločne v záujme určenia ich príslušných hodnôt, a teda určenia či sú predmetom predpisov upravujúcich zmluvy na verejné obstarávanie, vysvetľuje dôvody, ktoré viedli k uzavretiu oddelených zmlúv a uvádza, že IDAD je verejným subjektom a, ako taký, je pre účely smernice 92/50 obstarávateľom. V dôsledku toho žalobca zastáva názor, že Komisia mala zohľadniť tieto dôvody a nenariaďovať finančnú opravu v výške 100 %. Podľa žalobcu táto oprava porušuje zásadu proporcionality.

Žaloba podaná 5. februára 2007 – Denka International/ Komisia

(Vec T-30/07)

(2007/C 82/90)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Denka International BV (Barneveld, Holandsko)
(v zastúpení: K. Van Maldegem, C. Mereu, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť článok 2 písm. b) a prílohy II smernice Komisie 2006/92/ES, a
- zaviazat žalovanú na náhradu trov a výdavkov v tomto konaní ako aj úrokov s nimi spojených.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prostredníctvom tejto žaloby, sa žalobkyňa domáha čiastočného zrušenia smernice Komisie 2006/92/ES (¹) z 9. novembra 2006, ktorou sa menia a dopĺňajú prílohy smerníc Rady 76/895/EHS, 86/362/EHS a 90/642/EHS, čo sa týka maximálnych hladín rezíduí dichlórvosu, (ďalej len „smernica o MHR“ alebo „napadnuté opatrenie“) a najmä jej článok 2 písm. b) a príloha II.

Žalobkyňa uvádza, že vyššie uvedené ustanovenia upravujú maximálne hladiny rezíduí dotknutých látok z predchádzajúcich 2mg/kg na novú prahovú hodnotu 0,01 mg/kg na základe posúdenia spisu žalobkyne vykonaného v súvislosti s posúdením smernice 91/414/EHS (ďalej len „PPPD“), čo je procesne, vedecky a právne chybné.

Procesne, žalobkyňa uvádza, že napadnuté opatrenie bolo prijaté v súvislosti s porušením procesných záruk ustanovených v článku 8 nariadenia 451/2000, zásadou *auditum alteram partem* alebo právom na spravodlivé súdne konanie, ako tiež aj porušuje povinnosti odôvodnenia (článok 235 ES). Naviac, žalobkyňa namieta, že uplatnením napadnutého opatrenia Komisia zneužila svoje právomoci a to tak, že dosiahla rovnaký výsledok týmto rozhodnutím, aký by dosiahla rozhodnutím o nezariadení, ktorý však neprijala.